

RÄDDNINGSPLAN exempel

Innehållsförteckning

INLEDNING	SID 2
GRUNDINFORMATION	SID 3
KRAV PÅ RÄDDNINGSPERSONAL	SID 3
RÄDDNINGSSINSATS	SID 4-5
SAMVERKANDE MED MYNDIGHETER & ANHÖRIGA	SID 6
ÖVNINGAR	SID 6
UPPRÄTTANDE & UPPDATERING AV RÄDDNINGSPLAN	SID 6

1. Inledning

Personligt fallskydd används där det föreligger risk för fritt fall och inget annat skydd finns att tillgå. Det skall förhindra fall, men om det ändå inträffar ska det fånga upp personen så att den inte blir skadad.

I arbetsmiljölagen (1977:1160) finns regler om skyldigheter för arbetsgivare och andra skyddsansvariga om att förebygga ohälsa och olycksfall i arbetet.

Kap 1, 1 § Lagens ändamål är att förebygga ohälsa och olycksfall i arbetet samt att även i övrigt uppnå en god arbetsmiljö.

Kap 2, 2 § Arbete skall planläggas och anordnas så, att det kan utföras i en sund och säker miljö.

Kap 3, 1A § Arbetsgivare och arbetstagare skall samverka för att åstadkomma en god arbetsmiljö.

Enligt EN363:2008 skall ett räddningssystem vara sammansatt på ett sådant sätt att det inte blir nödvändigt att kapa några linor för att genomföra en räddning.

AFS 2001:1 Systematiskt arbetsmiljöarbete. Gällande riskanalys, arbetsmiljöplan samt räddningsplan enligt manual som styrs enligt EN 365-2004, skall en räddningsplan finnas vid arbete på hög höjd för att säkerställa effektiv evakuering och omhändertagande av nödställda personer.

AFS 1999:3 Byggnads- och anläggningsarbete. Fallskydd skall användas när riskanalysen påtalar behovet eller när fallhöjden överstiger två meter.

Detta Dokument är xxxxxxxxx räddningsplan för fallolyckor vid montage av xxxxx.

2. Grundinformation

Personal befinner sig på taket och nära kant vid montage av xxxxxx. Totalt sett så vistas personal ca 10 % av den totala montagetiden på modultak. Idag finns inget fallskydd varken vid access upp till taket (som görs med anliggande stege) eller arbete som utförs på modultaket. Någon metod för att undsätta en nödställd person på hög höjd finns i dagsläget inte. Det finns inte heller någon plan för hur man skall transportera en skadad person som befinner sig på taket.

3. Krav på räddningspersonal

1. Räddningspersonal skall ha genomfört kurs i Arbeta på hög höjd med räddningstillägg eller motsvarande kurs i minst 1 dag med godkänt resultat.
2. Certifikat i L-ABC – Första hjälpen.

4. Räddningsinsats

Innan räddningsinsatsen

1. Varna de berörda med ett fungerande system (genom larmsignal, och/eller larmtelefon/mobiltelefon).
2. Räddningspersonal som är utbildade i nedtagning av nödställd skall skyndsamt ta sig till platsen och starta förberedelser för nedtagning av skadad. De skall analysera situationen och fördela arbetsuppgifter inom gruppen. En insatsledare utses som har den övergripande kontrollen och fördelar arbetet.
3. Informera/kommunicera med övriga delar inom företaget om läget. Ring SOS larm nummer 112, meddela vad som hänt och möt upp ambulans och eventuell annan räddningspersonal och lotsa dem till platsen för mottagande av skadad/skadade. Samverkan med räddningstjänsten är nödvändig. Räddningstjänstens personal behöver inte vara utbildad inom räddning. Dock bör denna person vara insatt i arbetsplatsens räddningsplan och vad som kommer att utföras av Cramo Instant ABs utbildade räddningspersonal.

Under räddningsinsats

1. Utbildad räddningspersonal påbörjar räddningsaktionen. Trots att tiden är en viktig faktor skall räddningen dock gå metodiskt tillväga för att undvika risker för egen person. Minst två personer krävs för att så snabbt och säkert som möjligt få ner och ta emot den nödstälde på marken.
2. Räddningspersonalen skall ha personlig skyddsutrustning och vara kopplade till förankringspunkt på tak. Egen säkerhet är mycket viktig och skall prioriteras före den nödställdes. Enligt AFS 1999:3 skall fallskydd användas två meter från kant samt två meter ovan eller under mark. Gäller även för skylift/krankorg/travers om risk finns för påkörning.
3. Räddningsperson nr 1 skall använda personlig skyddsutrustning för att själv kunna röra sig säkert på taket. Sedan installera räddningsutrustning i förankringspunkt på tak samt säkerställa att eventuellt repskydd/kantskydd är på plats om situationen kräver det. Räddningsperson nr 2 säkrar marken direkt under den nödstälde och flyttar eventuella hinder/skräp/bråte som ligger på marken. Räddningsperson nr 2 ser även till att ingen befinner sig direkt under den nödstälde då nedfirning pågår.

4. Visuell kontakt mellan räddningspersonalen är viktig då buller kan försvåra kommunikationen. Primärt används verbal kommunikation mellan räddningspersonal. Förutbestämda handsignaler och/eller kommunikationsutrustning i form av kommunikationsradio används som sekundärt kommunikationssystem. Kommunikationsradion skall ha en speciell förinställd räddningskanal för att undvika inbrytningar under räddningsinsatsen.
5. Räddningsperson nr 1 påbörjar räddning. Följ respektive produkts anvisningar enligt tillverkarens rekommendationer. Generell beskrivning om hur en vanlig räddningsutrustning fungerar vid nedsänkning från förankringspunkt:

Koppla fast karbin från räddningsutrustning i den nödställdes A-punkt i selens bröst eller i rygg infästning beroende på var man kommer åt. Om den nödställda är utom räckhåll för räddningsperson nr 1 kan förlängningsstav användas för att koppla fast utrustningen.

Upphissning av den nödställda påbörjas för att åstadkomma avlastning på den nödställdes system. Räddningsutrustningen avläses så räddningsperson nr 1 kan jobba med båda händerna fritt. Den nödställdes fallskydd kopplas bort från förankringspunkten. Korrekta åtgärder på räddningsutrustning skall göras innan nedfiring påbörjas. Räddningsperson nr 1 påbörjar därefter nedsänkningen av den nödställda. När den nödställda befinner sig på marken i säkert läge kan räddningsperson nr 2 koppla bort all utrustning.

6. På platsen där den nödställda landar skall denne omhändertas av personal som är utbildade i Hjärt-lungräddning, allmän L-ABC samt har grundläggande kunskaper i Suspension Trauma. Även om den nödställda är vid medvetande och till synes oskadad så bör medicinsk undersökning genomgå.

5. Samverkan med myndigheter & anhöriga

En räddningsaktion är påfrestande både psykiskt och fysiskt. Alla inblandade, inklusive anhöriga, kan behöva professionellt psykologiskt stöd, debriefing, vilket bör tas i beaktning. Vår rekommendation är att xxxxxxxx tar kontakt med professionell psykolog/debriefare och inleder ett samarbete för krishantering för att utarbeta en krishanteringsplan. Vid insats skall xxxxxxxx samverka med insatsledare från räddningstjänsten.

6. Övningar

Vi rekommenderar att övningar i situationsanpassad räddning bör genomföras var 12e månad. För att uppdatera och behålla certifikat måste repetitionskurs i situationsanpassad räddning dock genomföras var tredje år. Vår rekommendation är att ett utbildningsföretag specialiserade inom området håller i övningarna för att säkerhetsställa full säkerhet under övning samt att kunna ge uppdaterad feedback på utförda övningar.

Övning kan komma att genomföras tidigare i de fall genomgripande förändringar eller andra faktorer leder till behov av övning.

7. Upprättande & uppdatering av räddningsplan

Planen har upprättats av:

Planen för räddningsinsats kommer att förnyas vart tredje år eller när det annars till följd av ändrade förhållanden finns anledning därtill. Planen för räddningsinsats gäller från och med att den är undertecknad av ansvarig på X.

Företag: Namn:	För Företaget XXXXX Namn:
-------------------	------------------------------